

[Jens Thoft]

hvervsbeskatningen i skudstilling til det indre marked eller man vil lette den, for man kan ikke gøre begge dele samtidig.

Virkeligheden er jo den, at danske selskaber ikke betaler skat af betydning. 50 pct. af alle danske aktieselskaber betaler under 100 kr. i aktieselskabsskat. Jamen der er da ikke mulighed for at lette skatten yderligere. Ser man på de lande, man sammenligner os med i EF, skal der betales langt større arbejdsmarkedsbidrag og langt større energiafgifter, og skattegrundlaget skal være langt bredere.

Det er da rigtigt, at procenterne vil være lavere, men når grundlaget bliver meget bredere, kommer man rent faktisk til at betale skat, og jeg vil til sidst sige som revisor, at et bredt grundlag og nogle lavere procenter da er retfærdigere end et smalt grundlag og nogle skyhøje procenter.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Nu har vi gennem hele sommeren ikke hørt så frygtelig meget til SF, så man fristes næsten til at sige: Velkommen tilbage!

Hr. Jes Lunde var et glimrende eksempel på den tomme polemik, som jeg faktisk har appelleret til ham om at vi snart kunne komme væk fra. Når man spørger, om vi ligefrem har som udgangspunkt, at planen skal virke socialt skævt, så er det jo næsten ikke værd at svare på.

Jeg kan kun sige, at selvfølgelig skal den ikke det. Men omvendt gør vi os i Det Konservative Folkeparti ingen illusioner om, at vi kan lave en samlet økonomisk plan, som SF vil gå ud og rose. Vi håber det faktisk ikke engang, og hvis vi skal have hr. Jes Lunde til at kalde en plan socialt ansvarlig, tror jeg end ikke, at Socialdemokratiet vil være i stand til at præstere en sådan plan.

Så kan jeg forstå, at hr. Jens Thoft interesserer sig meget for afbureaukratisering, og også fru Birgitte Husmark. Vi ser meget frem til de forslag, der måtte komme fra SF, men jeg må sige til hr. Jens Thoft, at hvis han har forstået, at afbureaukratisering fra vores side skal være lig med, at alting skal blive, som det var, at der ikke skal ske noget som helst, at vi f.eks. ikke skal fortsætte processen i EF, så må vi desværre skuffe ham.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Fru Connie Hedegaard overrasker gang på gang. Denne gang var det ved at sige, at planen sandelig ikke er socialt skæv, på ingen måde. Det står i modstrid med i hvert fald to ting i samtlige de svar Det Politisk-Økonomiske Udvalg har fået i løbet af hele sommerferien.

Nu forstod jeg, at fru Connie Hedegaard mente, at SF har været fraværende. Det har vi ikke. Men vi har brugt noget af tiden på at sidde og læse de svar. Det kan jeg forstå at fru Connie Hedegaard ikke har. Det fremgår af de svar gang på gang, at der er en markant skæv social virkning af regeringens plan: voldsomme lettelser til de bedrestillede og underskud for de dårligtstillede.

Det, der overrasker mig yderligere, er, at fru Connie Hedegaard svarer sådan, når skatteministeren, som jo dog må være den ressortminister i KVR-regeringen, der ved mest om de her ting, svarer helt modsat på tilsvarende spørgsmål.

Jeg citerer fra dagbladet Information den 16. juni i år, hvor skatteministeren bliver spurgt, om ikke planen ændrer ved den sociale fordeling til fordel for de velhavende. Svaret er:

»Jeg vil overhovedet ikke bruge kræfter på at afvise, at fordelingen ændres. Det er netop hensigten.«

Ja, sådan svarede skatteministeren. Han er anderledes åbenmundet. Han siger klart: Ja, den er socialt skæv, det skal den også være, det skal være de velstillede, der skal have nogle flere penge. Det er da et klart budskab. Derfor undrer det mig, at fru Connie Hedegaard er uenig med skatteministeren og hævder det stik modsatte i strid med al virkelighed om, hvordan planen er sat sammen.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg synes, den konservative politiske ordfører slap meget let om ved sit svar, da jeg spurgte hende: Er det regeringens mening at lette skatterne for erhvervslivet, eller er det regeringens mening at køre erhvervslivets skatter i skudstilling eller harmonisere dem i relation til det indre marked? For begge dele passer ikke.

Virkeligheden er nemlig den, at beskatter man erhvervslivet, som det sker i en lang række